

Buhay sa Dalawang Wika: Mga Kuwento ng Kabataang Lumalaki sa Multilingual na Pilipinas

Lizabeth G. Ringor

Zamboanga Peninsula Polytechnic State University, R.T. Lim Boulevard, Baliwasan Zamboanga City 7000

Corresponding email: lringor@zppsue.edu.ph

Sa maraming tahananang Pilipino, maaaring magsimula ang isang bata sa isang wika at unti-unting matutong gumamit ng isa pa. Sa bahay, maaaring marinig ang Cebuano, Hiligaynon, Ilocano, Waray, Tausug, Maranao, o iba pang wikang rehiyonal. Sa paaralan, maaaring gamitin ang Filipino at English. Sa social media, maaaring magsalubong ang lahat ng ito sa iisang usapan. Para sa kabataang lumalaki sa ganitong kapaligiran, ang paggamit ng dalawang wika—o higit pa—ay hindi kakaibang karanasan. Ito ang ordinaryong mundo ng isang multilingual na Pilipinas.

Ang pagiging bilingual ay higit pa sa kakayahang magsalita ng dalawang wika. Ang bawat wika ay maaaring magkaroon ng sariling lugar sa buhay ng isang kabataan. Ang isang wika ay maaaring gamitin sa pakikipag-usap sa pamilya, habang ang isa ay mas ginagamit sa paaralan o online. Dahil dito, ang pagpili ng wika ay madalas na nakaugnay sa kausap, sitwasyon, emosyon, at identidad.

Sa pag-aaral nina Sicam at Lucas (2016) sa adolescent Filipino bilingual learners, nakita ang positibong attitudes ng mga estudyante kapwa sa English at Filipino. Ipinapakita nito na maaaring magkaroon ang kabataan ng pagpapahalaga sa dalawang wika nang hindi kinakailangang ituring na magkalaban ang mga ito. Para sa maraming kabataan, maaaring maging bahagi ng kanilang identity ang parehong Filipino at English, bagama't maaaring magkaiba ang gamit ng bawat isa sa kanilang pang-araw-araw na buhay.

Mas nagiging komplikado ang karanasan kapag kasama ang mga wikang rehiyonal. Sa isang multilingual na bansa, ang kabataan ay maaaring magkaroon ng linguistic repertoire na binubuo ng kanilang mother tongue, Filipino, at English. Sa pag-aaral ni Ponce (2025) sa multilingual speakers mula sa southern Philippines, kabilang ang Maguindanaon, Hiligaynon, Iranun, Maranao, at Cebuano, nakita kung paano nakaugnay ang language attitudes sa social meanings at historical experiences. Ipinapakita nito na ang pagpili ng wika ay hindi lamang nakabatay sa convenience. Maaari rin itong maimpluwensiyahan ng prestige, opportunity, identity, at kasaysayan.

Sa tahanan naman, maaaring maging mahalagang tulay ang wika sa pagitan ng mga henerasyon. Ang mga salitang ginagamit ng mga magulang at lolo't lola ay nagdadala ng mga alaala at kaugalian na hindi laging naipapahayag sa ibang wika. Kapag natututuhan ng isang bata ang wikang ginagamit ng kaniyang pamilya, natututuhan din niya ang paraan ng pakikipag-ugnayan na bahagi ng kanilang kultura.

Gayunman, hindi palaging madali ang pagpapanatili ng unang wika. Sa pag-aaral nina Ponce at Lucas (2024) sa Central Mindanao, nakita na mas madalas gamitin ng multilingual learners ang Tagalog kaysa sa kanilang mother tongues. Bagama't nakatutulong ang Tagalog bilang lingua franca, ipinapakita ng resulta na maaaring

magkaroon ng pressure ang ilang lokal na wika kapag mas madalas gamitin ang dominanteng language sa paaralan at mas malawak na komunikasyon. Ang isang bata ay maaaring maging mahusay sa isang national language habang unti-unting nababawasan ang paggamit niya sa wikang unang narinig sa tahanan.

Sa ganitong sitwasyon, mahalaga ang translanguaging. Ayon kay De Los Reyes (2019), ang multilingual learners sa Mindanao ay gumagamit ng iba't ibang linguistic resources habang nakikilahok sa English-language classrooms. Ang paggamit ng iba't ibang wika ay maaaring makatulong sa learners upang maipahayag ang kanilang iniisip at maunawaan ang mga konsepto. Sa halip na ituring na problema ang paglipat-lipat ng wika, maaari itong tingnan bilang bahagi ng aktuwal na multilingual competence.

Mahalaga ring tandaan na nagbabago ang bilingual identity habang lumalaki ang isang tao. Ang batang gumagamit ng mother tongue sa bahay ay maaaring mas maging komportable sa Filipino sa paaralan at English sa ilang digital spaces. Hindi nangangahulugan na nawawala ang kaniyang identity. Sa halip, natututuhan niyang gamitin ang iba't ibang bahagi ng kaniyang linguistic repertoire depende sa kaniyang pangangailangan.

Dito maaaring magkaroon ng mahalagang papel ang pamilya at paaralan. Sa tahanan, maaaring bigyan ng pagkakataon ang mga bata na gamitin ang lokal na wika sa pagkukuwento, pakikipag-usap, at mga gawaing pangkultura. Sa paaralan, maaaring kilalanin ang iba't ibang wika ng learners at gamitin ang multilingual resources upang suportahan ang pagkatuto. Hindi kailangang pilitin ang isang bata na pumili lamang ng isang wika upang maging “tunay” na Pilipino.

Ang multilingualism ay hindi dapat maging dahilan upang ikahiya ng kabataan ang kanilang linguistic background. Sa halip, maaari itong maging isang uri ng yaman. Ang kakayahang lumipat mula sa isang wika patungo sa iba ay nagbibigay sa isang kabataan ng mas maraming paraan upang makipag-ugnayan sa pamilya, komunidad, paaralan, at mundo.

Sa huli, ang buhay sa dalawang wika ay buhay na puno ng maraming tinig. May wikang para sa tahanan, wikang para sa paaralan, wikang para sa kaibigan, at minsan ay wikang para sa sarili. Ang bawat isa ay may kuwentong dala.

Ang hamon ng isang multilingual na Pilipinas ay hindi kung paano pipili ng iisang wika para sa kabataan. Ang mas mahalagang tanong ay kung paano sila tuturuan na pahalagahan ang lahat ng wikang bumubuo sa kanilang pagkatao. Sapagkat kapag natutong mamuhay ang isang bata sa higit sa isang wika, hindi lamang siya natutong magsalita nang higit sa isang paraan. Natututo rin siyang makita ang mundo mula sa higit sa isang pananaw.

References

- De Los Reyes, R. A. (2019). Translanguaging in multilingual third grade ESL classrooms in Mindanao, Philippines. *International Journal of Multilingualism*, 16(3), 302–316. <https://doi.org/10.1080/14790718.2018.1472268>
- Ponce, A. R. C. (2025). Colonial mindset, appropriation, and emotion: Language attitudes towards English of multilingual speakers in southern Philippines. *International Journal of Multilingualism*, 22(3), 1943–1959. <https://doi.org/10.1080/14790718.2025.2475371>
- Ponce, A. R. C., & Lucas, R. I. G. (2024). Language attitudes in linguistically diverse contexts: Implications for mother tongue education programme in Central Mindanao, Philippines. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 45(5), 1581–1595. <https://doi.org/10.1080/01434632.2021.2002341>
- Sicam, F. P. M., & Lucas, R. I. G. (2016). Language attitudes of adolescent Filipino bilingual learners towards English and Filipino. *Asian Englishes*, 18(2), 109–128. <https://doi.org/10.1080/13488678.2016.1179474>
- Zeng, J., & Li, X. (2023). Ideologies underlying language policy and planning in the Philippines. *Humanities and Social Sciences Communications*, 10, 405. <https://doi.org/10.1057/s41599-023-01911-8>

ARTICLE DETAILS

PG-0000025; Received: March 22, 2026; Accepted: March 24, 2026; Published: March 26, 2026

CITATION:

Ringor, L. G. (2026). *Buhay sa Dalawang Wika: Mga Kuwento ng Kabataang Lumalaki sa Multilingual na Pilipinas*. Pinas Gazette: Essay, Stories, and Poetry. DOI: 10.64591/rq0c8v42

COPYRIGHT

Copyright © 2026 by author(s). Pinas Gazette: Essay, Stories, and Poetry is published by Harness Mind Publishing. This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), allowing redistribution and reproduction in any format or medium, provided the original work is cited or recognized.